

det over rundt om i Hjemmene sidder mange, mange dygtige Husmødre og Mødre, der baade har Evner og Vilje til at staa som gode og kyndige Vejledere for den opvoksende kvindelige Slægt, men hvad kan det nytte, at mange har Evnen og Viljen; tjene ved husligt Arbejde, hvem vil det?

Det er snart paa Tide, at det kan gaa op for danske Husmødre og Mødre, at ad Lovbundenhedens Vej kommer vi aldrig frem til bedre Kaar for det huslige Arbejde, der kan oprettes Statsskoler, det kan ved Lov paabydes, at enhver ung Pige skal søge en saadan, men afhjælpe Ondet i sin Rod, det kan man ikke ad denne Vej.

Hvad skal der da gøres? Der skal gøres det, at vi igen faar Lov til at røre os frit, det skal ikke ad Tvangens, men ad Frivillighedens Vej gaa op for os Kvinder, i hvad Stand og Stilling, vi end er, at vore unge Døtre de kan i Alderen fra 14—16 Aar tage sig noget nyttigere for end sidde paa Skolebænk eller paa Kontorstole, og det nyttigere er, at de bliver belært om husligt Arbejde, men dette maa ikke ske udenfor Hjemmene; lad os dog faa Lov til at beholde de unge — ikke absolut vore egne, men saa andres unge — i Hjemmene, lad det dog være Mødrene, der i 12—14—16 Aars Alderen giver de unge Belæringen i Køkken og Kælder, i Stue, i Have og hvor det nu er.

Alt dette lyder saa kønt, vil man sige, men Tiderne har vist, at Mødrene ikke var denne deres naturlige Opgave voksen, derfor maa andre gribe ind. Nej, dette tror man nok, naar man nu i mange Aar er blevet tudet Ørerne fulde af, at husligt Arbejde det var Slæb og Slid, det var for dem, der ikke kunde andet, det var nedværdigende og meget andet; nej Guld det at vinde og Anseelse at faa, det var ved alt det meget andet, Kontor, Telefon, Butik o. s. v.; men Skuden er ude i Storm nu, og kender Kvinderne deres Besøgelsestid, saa vender de Skuden, inden den kuldsøjler. Det huslige Arbejdes Udførelse kommer Masser af Kvinder ikke udenom, Flertallet kommer til at have med det at gøre; hvorfor er det ofte Slid og Slæb? Fordi der er for faa til at udføre det, det er en stor Meningsløshed, at vi rundt omkring i Hjemmene skal staa med manglende kvindelig Arbejdskraft til de huslige Arbejders Udførelse, naar der

faktisk gaar i tusindvis af unge, raske kvindelige Hænder ledige paa Arbejdsmarkedet, og det gør der i de mange 14—16 Aars unge Piger, der fylder Skolerne og delvis Kontorpladserne i mange Brancher, lad os faa fat i dem, lad det blive en Modesag, at de skal udfylde de ledige Pladser paa Husholdningsmarkedet, men lad os Mødre og Husmødre rejse os og højlydt for Alverden bekendegge, at vi vil ikke finde os i, at vi paa dette Omraade bliver sat til Vægs af dem, der i obligatorisk Undervisning i Barne- og Ungdomsskolen ser Redningsplanken for det huslige Arbejde.

Tilbage til Hjemmenes Arbejde, det har nu længe fra forskellige Sider lydt, ja tilbage til Hjemmene paa den Maade, at det bliver Stedet, hvor Spiren blev lagt til Forstaaelse af, hvad husligt Arbejde er værd; lad det ikke blive en Skolesag, lad os Mødre have Lov til at beholde dette, og naar saa de første Ungdomsaar er tjent paa denne Maade, lad saa de unge have Lov til at vælge, hvad Vej de vil gaa, alt staa dem jo aabent nu; men ved at faa fat i disse unge, var Knuden løst med Hensyn til manglende Arbejdskraft, og umuligt var det maaske ikke, at ogsaa den Knude, der hedder Anseelse, Værd sættelse af Arbejdet gennem den stigende Tilgang ogsaa kunde løses; alle mulige Betæneligheder i Form af Raab om, at dette er at skrue Kvindernes Udvikling tilbage, er kun falsk Tale. Ære være Skolekøkkensagen med Fortsættelsesskole o. m., alt dette er godt og virker til Gavn; men endnu en Gang skal det pointeres, at afhjælpe Ondet i sin Rod kan det ikke.

Det, der skal til, er, at vi, der sidder med de unge, vi skal først indse, at det er os, der skal begynde, hvordan vi saa staa, om vi er højt paa Samfundsstigen, om vi befinder os længere eller langt nede paa den, Mødre og Husmødre er vi alle, naar vi har Hus og Hjem, og vore unge har som Mennesker ens Værdi og er alle skabte til at staa som nyttige Samfundsborgere; derfor maa det til os alle lyde: gør din Borgerpligt, og den hedder ikke obligatorisk Husgerningsundervisning i Skolen i Ungdomsaarene, men den bestaar i, at enhver Kvinde i et Hjem vil paalægge sig selv den frivillige Tvang, at hun lader sine unge aftjene deres Værnepligt som tjenende ved husligt Arbejde i de unge Aar. Lad os tage os selv til ret-

te, det er i og for sig ikke de unge, det er galt med, det er os, der bærer Skylden, det er vort Syn, der skal ændres og os, der skal vise Vejen lige fra Amtmandsfruen til Arbejdskonen. Lad os slutte os sammen om dette, lad os rejse en Agitation Landet over, en Agitation, hvis Motto es: Mødre og Husmødre, lad os give vore unge Døtre som tjenende huslige Medhjælpere til Hjemmene; vi gavner derved de unge, vi uddyber os selv og bærer derved alle Sten til Samfundets bærende Støtter, Hjemmene; disse skal bevares, derfor maa ingen gaa udenom.

Rebekka la Cour.

Baunegaards Husholdningsskole,
Vejen, 20. Juli 1920.

Fællesmødets offentlige Møder.

D. K.s Fortid, Nutid og Fremtid.

Paa Fællesmødets første Dag talte Fru Gyrithe Lemche om dette Emne. I et livligt og fængslende Foredrag skildrede Fru Lemche i store Træk D. K.s Historie, fra dets Oprindelse som Led af en international Bevægelse, gennem de forskellige Trin af Udviklingen op gennem Aarene, og gennemgik de vigtigste af de Opgaver, D. K. i Tidernes Løb har løst og arbejdet paa.

D. K.s Nutid var, som Taleren paapegede, tilstrækkeligt bleven omtalt gennem Formandens Beretning, og Fru L. gik derfor over til en Omtale af, hvad der maatte være Fremtidens Opgaver for D. K., og pegede her bl. a. paa Forbedring af ulykkeligt stillede Mødres og Børns Kaar, paa Arbejdet for den retslige Ligestilling for Mand og Kvinde, Dygtiggørelsen af Kvinderne, ogsaa gennem en særlig, social-filantropisk Skole, og endelig Fredssagen.

Fra den fyldte Sal hilstes Foredraget med stærkt Bifald.

Det næste offentlige Mødes Æmne var

Ægteskabsloven,

om hvilken D. K.s Formand, Fru Julie Arenholt talte for en tætpakket og taknemmelig Tilhørerkreds paa Mødets 2. Dag.

Fru Arenholt gennemgik de vigtigste af de Paragrafer i den forelagte Ægteskabslov, som er af særlig Interesse for D. K.s Medlemmer, og gav i et klart og oplysende Foredrag —